

Oppdretter: Anne-Marie Kjensli

Adresse: Garnveien 8, 1655 Sellebakk, Norge

Tlf: +47 41 57 99 40

E-mail: smulens@gmail.com

Visste du at:

Lillehjernen er stor hos hunden. Den regulerer balanse og muskelaktivitet, så kroppen fungerer riktig i alle stillinger og hunden kan hoppe og løpe smidig og kontrollert. Hunden er mennesket overlegen i sin måte å bevege seg på. I smidighet og styrke (i forhold til kroppsvekten).

I storhjernen er bl.a sentrum for opplæring, hukommelse og forskjellige opplevelser.

Hjernens ytre del, hjernebarken, er betydelig mindre hos hunden enn hos mennesker. Man antar at de fleste intellektuelle funksjoner har sitt sete i hjernebarken. Fantasi, evne til å tenke, opplæring via symboler osv.

Mellomhjernen er bl.a sentrum for det autonome nervesystem, dvs. Kroppens automatikk.

Dette nervesystemet arbeider uavhengig av ordre fra storhjernen og sørger for at alle kjertler (indre sekretorisk kjertler hormoner) hjerte, lunger, mave, blodkar, med mer arbeider ordentlig og samarbeider.

Alle følelser reguleres av mellomhjernen. Redsel, aggressivitet, hengivenhet, seksuelle følelser, velbehag, lyst og ulyst - ingen følelse ville eksistert eller oppleves uten mellomhjernens medvirkning. Ikke så å forstå at denne del av hjernen er alene om å styre følelser, den får hjelp av flere forskjellige organer i kroppen, frem for alt kjertlene og deres hormonproduksjon.

Luktesansen:

Luktesansen er hundens fineste instrument. Det er den viktigste informasjonsmottager hunden har. Ved hjelp av lukten avgjør den om noe er farlig eller ufarlig, venn eller fiende, spiselig eller uspiselig. Mennesker bruker for det meste synet for å avgjøre disse ting, men hunden stoler hovedsaklig på nesen. Luktesansen er for hundens deres definisjonssans, dvs. Den undersøker omgivelsene ved hjelp av nesen og registrerer tilstanden. Sammenligner man menneskets og hundens luktelapp, får man en ganske god forståelse av hundens lukteevne. Menneskets er fem kvadratcentimeter, og hundens er ca. hundreogfemti kvadratcentimeters. Mennesket har 5 millioner lukteceller, mens en Schäferhund har tohundreogtyve millioner.

Hørselen:

Hunden har en velutviklet hørsel. Den lyd vi kan skille ut på 100 meters avstand, kan hunden skille ut på 400 meters avstand (det virker ikke slik når du enkelte ganger roper på hunden din). Et menneske kan høre lyden fra en siriss. Høyere toner klarer vi ikke å høre. En hund kan høre 4 ganger så høye toner. Måler man tonenes høyde i et spesial instrument angis tonehøyden i svingninger pr. sekund. Mennesket kan oppfatte opp til 20.000 og en hund opp til 80.000 svingninger pr. sekund. Så høy lyd som en hund kan høre, merker vi ikke eksisterer.

Følesansen:

Av hundens øvrige sanser skal vi i korthet behandle en, nemlig følsen. I huden er det nerveender, endepunkter for nervetråder, spredt utover. Det er forskjellige sorter. Noen reagerer på varme, noen på kulde og andre på berøring. De siste kalles smertepunkter. Hvis man får et slag reagerer disse og

sender impulser til hjernen, som fortolker meddelelsen og forteller at det gjør vondt. Hunden har et forholdsvis større antall slike smertepunkter på labbene og i ansiktet enn f.eks i nakkeskinnet. Dette har betydning hvis en straffer en hund. Det gjør ikke så vondt hvis man tar den i nakkeskinnet som hvis man gir den en «ørefik».

Nervesystemet:

Nervesystemet består av hjernen, ryggmargen og nerveforgreninger i hele kroppen. Alle sansene, både de innvendige og utvendige, har nerveforbindelse til hjernen gjennom innoverledende nervetråder. Det er i hjernen all informasjon bearbejdes og lagres. Det er der egentlig opplevelsen skjer. En person som får det ene benet amputert, kan føle smerte i det, til tross for at det lenger finnes. Det er hjernen som opplever. Det er også hjernen som meddeler resten av kroppen hva som skal gjøres. Når hjernen har mottatt informasjon fra sansene og avgjort hva som skal gjøres, sender den ut ordre til musklene via de utoverledende nervebaner. Disse inngående og utgående ordre skjer elektrisk ved hjelp av kjemiske stoffer. Hastigheten varierer på grunn av nervetrådernes tykkelse, men en regner i alminnelighet med en gjennomsnittshastighet på omtrent hundre meter i sekundet. Nervetrådene fra de forskjellige ytre og indre mottagere, sansene, havner spesielle steder i hjernen. Alle nervetråder fra lukteorganet går til luktesentret langt foran i hjernen, mens alle nervetrådene til øyet går til synssentret langt bak i hodet. Det er forbindelse mellom de øvrige deler av hjernen slik at assosiasjoner kan oppstå og hukommelsen kan fungere.

Ryggmargen:

Følelsepåvirkninger i og utenpå kroppen ledes via nervebaner som først går til ryggmargen og fortsetter derfra til hjernen, bortsett fra de som registreres av syn, lukt, hørsel og smak.

Ryggmargen inneholder et stort antall nervetråder som kommer fra og leder til alle kanter av kroppen. En kan kalle det nerveimpulsens motorvei. Et kraftig slag over ryggraden kan forårsake skade på nervetrådene, og da inntreffer i allminnelighet lammelse av kroppen nedenfor det skadete sted.

Ryggmargen kan fungere uten innblanding fra hjernen. Hele følelses og reaksjonsforløpet uten hjernens medvirkning kalles reflekser.

Et eksempel: Hvis hunden hører at noen tar i kjøleskapsdøren, går impulsene hurtig til hjernen hvor erindringer om tidligere biffer forteller at den bør være tilstede når kjøleskapsdøren åpnes. En hurtig ordre går til musklene om raskt å forflytte seg til kjøleskapet. Om å pipe, få trofaste og fuktige øyne og virke myk og vennlig. Den hurtighet dette foregår i kan forlede de fleste til å tro at dette er en refleks. Dette er ikke tilfelle. Det er en pirring, reaksjonskombinasjon hvor hjernen medvirker, selv om den kan være meget hurtig hos enkelte hunder. Når hunden sitter ved stedet, forberedes munnen automatisk på hva som skal skje. Spyttet kommer i munnviken det er en reaksjon på den forventende smak. Dette er en refleks.